

Ćwiczenie 7.

I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom POTRZEBUJEMY PRZEBACZENIA!

„Natura ludzka została trwale skażona grzechem pierworodnym. Jezus, Syn Boży, odkupił nas od niego, ale chciał, abyśmy nauczyli się, jak właściwie postępować z grzechami własnymi i innych oraz ćwiczyli się w tym. Dlatego w Modlitwie Pańskiej czytamy: *Odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom!* Każdy z nas potrzebuje przebaczenia. Kto mógłby powiedzieć, że nigdy nie popełnił żadnego błędu?! Wszyscy jesteśmy – w mniejszym lub większym stopniu – winni złego postępowania lub zaniechania jakiegoś dobra i musimy prosić o przebaczenie. Możemy to zrobić z wielką ufnością, jeśli dodamy, że sami również jesteśmy gotowi przebaczać: *...jako i my odpuszczamy naszym winowajcom* (WW, *Mein Vater im Himmel*, s. 49-50, tłum. z niemieckiego).

PRZEBACZENIE INNYM JAKO WARUNEK UZYSKANIA PRZEBACZENIA:

Jeśli bowiem przebaczycie ludziom ich przewinienia, i wam przebaczy Ojciec wasz niebieski. Lecz jeśli nie przebaczycie ludziom, Ojciec wasz nie przebaczy wam także waszych przewinień (Mt 6, 14-15).

JAN CHRZYSTOM: „Czy widzisz tę ogromną miłość? Po tym, jak [Bóg] uwolnił nas od tak wielu złych rzeczy i obdarzył nas niewypowiedzianą wielkim darem, ponownie udziela grzesznikom przebaczenia! (...) Mówi: „Jeśli przebaczycie ludziom ich grzechy, i Ojciec wasz, który jest w niebie, przebaczy wam” – ... **w naszych rękach leży więc nasz własny sąd**”. (*Homilia do Ewangelii według św. Mateusza*, tłum. własne)

„Jezus uzależnia swoje przebaczenie od tego, czy my również jesteśmy gotowi przebaczać sobie nawzajem. Zawsze przeraża mnie, gdy słyszę, jak ktoś mówi: „Nigdy mu tego nie wybaczę...!”. Jak taka osoba chce przejść bez przeszkód przez sąd ostateczny?! W bardzo drastycznej przypowieści (Mt 18, 23-35) Jezus podkreśla niekwestionowaną wagę przebaczenia: Król, który żąda rozliczenia od swoich sług, jest bardzo hojny wobec wysokiego urzędnika i daruje mu cały dług. Ten jednak z powodu niewielkiego długu bezlitośnie wtrąca swojego pracownika wraz z żoną i dziećmi do więzienia. Kiedy król dowiaduje się o tym, stosuje całą surowość prawa, a Jezus podsumowuje to następująco: *Podobnie uczyni wam Ojciec mój, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu* (Mt 18, 35). Ta przypowieść bardzo wyraźnie pokazuje, że przebaczenie jest kluczem do miłosierdzia Ojca Przedwiecznego” (*Mein Vater im Himmel*, s. 50).

Św. CYPRIAN: „Bóg nie przyjmuje ofiar ludzi, którzy nie chcą przebaczyć, i odsyła ich od ołtarza, aby najpierw pogodzili się ze swoim bratem, aby następnie poprzez swoje prośby pełne pragnienia pokoju znaleźli pokój również u Boga. Najpiękniejszą ofiarą w oczach Boga jest panujący pomiędzy nami pokój i braterska zgoda oraz zjednoczenie ludu w jedności Ojca, Syna i Ducha Świętego” (Dom. orat. 23, tłum. własne).

KONSEKWENCJA: NIEUSTANNE WYBACZANIE!

Wtedy Piotr podszedł do Niego i zapytał: Panie, ile razy mam przebaczyć, jeżeli mój brat zawini względem mnie? Czy aż siedem razy? Jezus mu odrzekł: *Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy* (Mt 18, 21-22).

Modlitwa o przebaczenie

Ojciec, zgrzeszyliśmy i nie możemy sami udzielić sobie rozgrzeszenia. Ale Jezus już za nas „zapłacił”: przelał za nas swoją Krew, abyśmy mogli się oczyścić. Pomóż nam, abyśmy stali się czyści i piękni dla Ciebie i dla tych, którzy są Tobie bliscy! Chroń nas przed pychą i uporem. Obdarz nas prawdomównością i pokorą, abyśmy w końcu zrozumieli, czym jest grzech i jak on jest straszny! Obdarz nas odwagą, abyśmy wyznali nasze grzechy i zaniedbania i mogli prosić Twoich przedstawicieli-kapłanów o przebaczenie i rozgrzeszenie.

Tęsknota za pojednaniem – a nie za rozliczaniem

Ojciec, Ty sam dałeś nam miarę przebaczenia: chcesz nam przebaczyć, tak jak my przebaczymy tym, którzy zawinili wobec nas. Ty kochasz wszystkich i chcesz, abyśmy żyli w pokoju między sobą. Obdarz nas wielkodusznym sercem, abyśmy nauczyli się naprawdę przebaczać, tak jak Ty przebaczasz: z tęsknoty za pojednaniem i jednością. Nie pozwól nam rozliczać się małostkowo, ale pomóż, aby miłość zwyciężyła również w nas. Wtedy nie będziemy musieli bać się nieświadomych, ukrytych win, z których nie mogliśmy się wypowiadać, a które obciążają nasze dusze. (*Mein Vater im Himmel*, s. 139-140)

PYTANIE – ODPOWIEDŹ

Chcę wybaczyć, ale w głębi serca nadal odczuwam blokadę. Czy mimo to mogę modlić się „Ojcze nasz”?

Jeśli chcesz wybaczyć, to już zrobiłeś krok we właściwym kierunku. Zakładam, że robisz wszystko co w twojej mocy, aby przełamać tę blokadę. Możesz na przykład modlić się o łaskę szczerego i całkowitego przebaczenia. Również rozmowa z „neutralną” osobą, której ufasz, może ci bardzo pomóc. Jeśli w ten sposób okazujesz dobrą wolę pojednania, możesz zawsze modlić się modlitwą „Ojcze nasz”, a nawet pomoże ci to w przebaczeniu. (WW, *Herr, lehre uns beten!*, 36)

W modlitwie Ojcze nasz przeszkadza mi to, że nie miałem dobrych relacji z moim ojcem. Co mogę z tym zrobić?

To zrozumiałe, że zraniona relacja z ojcem sprawia trudności również podczas modlitwy Ojcze nasz. Ważne jest więc przede wszystkim uleczenie starych ran w relacji z ojcem. Najważniejszym krokiem jest tutaj przebaczenie. Nawet jeśli wspomnienia są bardzo bolesne i wydają się przytłaczać twoje serce, nawet jeśli słowo „przebaczenie” wywołuje u ciebie drżenie... – tym ważniejsze jest, aby z Bożą pomocą walczyć o prawdziwe i całkowite przebaczenie. Pomocne może być zastanowienie się, czy twój ojciec nie miał trudnego dzieciństwa i młodości. Być może sam jest „ofiara” niewłaściwego wychowania i potrzebuje Twojej pomocy, aby uleczyć swoje rany? Twoje zrozumienie i pomoc dla niego będą również pomocą dla Ciebie samego.

Wielu osobom pomaga w tym modlitwa Jezusa, który modlił się za tych, którzy go ukrzyżowali: *Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią!* (Łk 23, 34). Nie módl się wtedy tylko za swojego ojca, aby on nie zginął. Módl się również za siebie, abyś otrzymał łaskę przebaczenia. Nie unikaj modlitwy *Ojcze nasz*, ale przyjmij ją jako wciąż nowe zaproszenie do uleczenia ran swojej duszy i do pomocy ojcu w drodze do wieczności. Bóg kocha twojego ojca, niezależnie od wszystkiego, co się wydarzyło, a ty możesz pozwolić Jezusowi i Maryi, by pomogli także tobie kochać go w taki sposób. To sprawi, że będziesz „gotowy do nieba”! (*Herr, lehre uns beten!*, s. 48-49)

Na pogłębienie:

YOUCAT, nr 524.

Modlitewnik WYBAW NAS, s. 38 (Modlitwa przed Mszą św.), s. 68 (o łaskę przebaczenia), s. 75 (o pojednanie ze wszystkimi ludźmi)